

Co se stalo se Salvinim?

- CZ24 News | 7. února 2022

ITÁLIE: Další kompromis konzervativců, další naprosté vítězství levičáků, když se jim Salvini v Itálii poddal, píše pro Remix News Daniel Deme.

„Dnes už nejsme se Salvinim a s Berlusconiem spojenci. Ti dali přednost alianci s centro-levicí, jak s Draghim, tak s Mattarellou. Mohli jsme zvítězit, ale sami sebe jsme podrazili,“ zlořečila Giorgia Meloni situaci po výsledku prezidentských voleb v Itálii. Když tato vůdkyně největší italské pravicové strany Bratři Itálie (FdI), Meloni, vyjádřila své hořké zklamání nejen nad zvolením 81letého prezidenta Sergio Mattareilly, ale hlavně z toho, co vnímala jako zradu od spojeneckých centro-pravicových stran.

Ukázalo se totiž, že vůdce centro-pravicové Ligy Matteo Salvini spolu s Berlusconiho Forza Italia (FI) také hlasovali pro Mattarellu i přes předchozí sliby, že to neudělají, a hlavně, Salvini hodil své hlasy i přes jasnou dohodu uzavřenou se svými spojenci z centro-pravicové FdI vedené Meloni.

Nejenže porušil předchozí dohody se svými spojenci, ale ani je před hlasováním neinformoval. Nepřekvapuje tedy, že tím by zaražen poslední hřebík do rakve centro-pravicové aliance mezi Meloni, Salvinim a Berlusconiem, přinejmenším prozatím.

Čeho se ale Salvini snaží dosáhnout a co vysvětluje jeho zjevně zmatečné a bezzásadové chování? Po volbách tvrdil, že Mattarella byl pouze jediný průchodný kandidát, který zbyl po mnoha kolech hlasování. Svým způsobem je to pravda, ale jen proto, že i přes jejich počet v italském parlamentu nebyly centro-pravicové strany schopné úspěšně přijít se svým vlastním kandidátem.

Nejdříve se jejich neoficiální kandidát Silvio Berlusconi stáhl už před volbami, aniž by se o ně pokusil, kvůli nepříznivým výsledkům průzkumu. Poté centro-pravice vytáhla Mariu Elisabettu Casellati z FI, ta ale získala jen 382 hlasů místo potřebných 505. Jak Salviniho strana, tak Berlusconiho strana hlasovaly pro ni, ale bez úspěchu. Nakonec se tedy Salvini rozhodl hlasovat pro jediného průchodného kandidáta, co zbyl, jen aby ukončil ten pat, i když to byl politik, pro kterého, jak několikrát sliboval, by hlasovat neměl. Mattarella představuje všechno to, proti čemu Salvini v posledních letech bojoval, je to spoluzakladatel Demokratické strany, která z Itálie udělala hlavní přístav k vítání ilegálních migrantů, proti čemuž Salvini předtím bojoval.

To však není jediný politický obrat čelem vzad, jaký Salvini v uplynulých letech předvedl. Loni dost nevysvětlitelně podpořil levicovou vládu Maria Draghiho, když do ní vstoupil, teď slouží jako místopředseda vlády. Místo aby tlačil na volby, v nichž by konzervativní aliance mohla získat většinu, tak se přidal k levici, kterou tak často odsuzoval za její řešení pandemie a za její ochotu stát se hlavním přístavem pro gangy pašeráků migrantů a neziskovky. Přitom se Salvini předváděl jako pragmatický politik, ale z konzervativního pragmatismu se během posledního desetiletí stalo ztělesnění povolnosti k hlasování pro špatné volby, pokud je to jediná možnost. Kdyby ale kdokoliv hledal základní příčinu absolutní nadvlády radikální levice nad Evropou, tak nemusí chodit nikam daleko, jen přesně k tomuto typu dobře míněného pragmatismu usilujícího o kompromisy ze strany konzervativní pravice.

Salvini však vede velice nebezpečnou hru. Jeho popularita se propadá z vrcholných 24 procent, když se přidal k Draghiho vládě před rokem, na pouhých 18 procent. Zatím popularita Meloni roste a je dost odůvodněná, když říká, že asi v parlamentu zůstane jedinou skutečně pravicovou stranou, v ulicích má ale v současnosti podporu italského lidu (v současnosti na 20%).

Konzervativní aliance mezi těmito třemi pravicovými stranami v Itálii se stala kriticky důležitou, aby se vytvořila širší celoevropská fronta proti nadvládě progresivní levice. Salvini býval důležitým spojencem Viktora Orbána a Mateusze Morawieckého při formování fronty účinné proti pro-migrační lobby v EU. Salvini neustálým porušováním svých slibů také podryvá důvěru konzervativní voličské základny v Itálii. Proč pro něj hlasovat, když on nakonec podrží Mattarellu, Draghiho a spoustu levičáckých politiků?

Je tu pořád naděje, že Salvini nakonec své prohřešky odčiní a svůj osud obrátí, ale ve skutečnosti je jen příkladem toho, co je nám už dobře známo. Od EU až po USA, kdy konzervativní protiglobalističtí politici do Nicolase Sarkozyho přes Borise Johnsona, od Orina O'Tooleho po Petra Fialu, kteří toho tolik naslibují, ale nakonec v kritickém okamžiku, když dostanou šanci, aby převzali iniciativu a přinesli skutečnou změnu, tak se všichni podvolí.

[ZDROJ](#)